

“Verliezen en vinden.”

In onze kerkelijke gemeente hebben we dit jaar (september 2016-augustus 2017) als jaarthema: verliezen en vinden. Daar hebben we zelf voor gekozen. De laatste jaren kiezen we zelf onze jaarthema's en nemen we niet meer de thema's van de landelijke kerk. En dat bevalt ons goed.

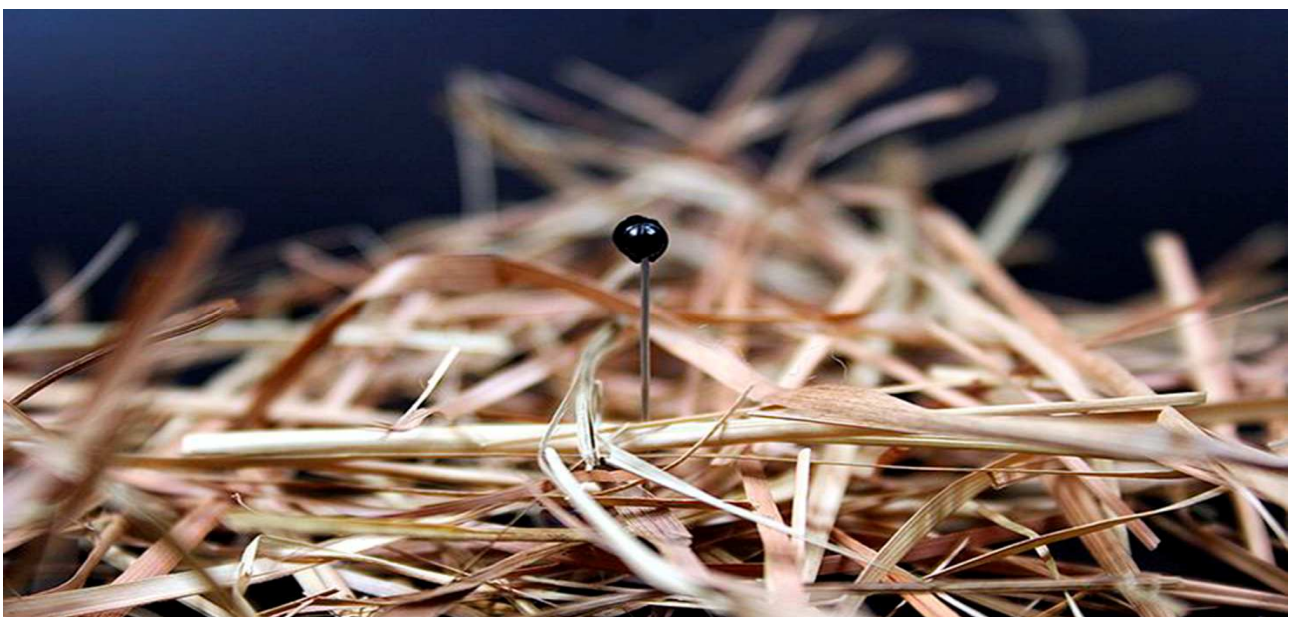
Het thema van komend jaar zal dus zijn: verliezen en vinden. We kwamen bij dit thema vanwege een schriftlezing voor de startzondag. Dan lezen we Lucas 15:1-10 en dat gedeelte bestaat uit twee gelijkenissen, die allebei gaan over iets dat verloren gaat (in het ene geval een schaap, in het andere geval een drachme). Degene die het heeft verloren zoekt net zo lang totdat hij of zij het vindt en dan is er grote blijdschap. En op deze manier, zo zegt Jesus, is er grote vreugde over elke zondaar die tot inkeer komt. Nu klinkt het woord “zondaar” misschien wat ouderwets en wat zwaar, ik zou zeggen: elk verdwaald mens dat de weg terug vindt is een reden tot grote vreugde. En je kunt op heel veel manieren verdwalen, zelfs al blijf je in je eigen huis.

De verhalen die Jesus vertelt gaan over een schaap en over een drachme.

Een schaap vertegenwoordigde waarde, een verloren schaap moest zelfs vergoed worden door de herder als hij niet zelf eigenaar van het schaap was. Een drachme vertegenwoordigde ook waarde, het was ook in de tijd van Jesus een muntstuk en stond gelijk aan het dagloon van een arbeider. Het gaat dus echt wel over iets. En als Jesus dit verbindt met mensen en met elk mens, dan is dus elk mens van waarde.

Verliezen en vinden. In de beide verhalen komt dat terug en in ons bestaan komt verlies voor. Je kunt iets van waarde verliezen, met een economische of emotionele waarde,

bezit kun je verliezen. Je kunt ook mensen verliezen. En wie een geliefde verliest, die weet op dat moment wat rouw is. Kun je dan ook vinden? In de verhalen die Jesus vertelt vindt men letterlijk terug wat verloren was, maar bij het verlies aan de dood kan dat toch niet letterlijk? Nee, dat niet, maar in de rouw kan er toch iets van “vinden” aanwezig zijn of gaandeweg ontstaan. De scherpe kanten kunnen er gaandeweg vanaf gaan. Ik sprak iemand die wist van rouw en van verdriet. Diegene sprak over zijn geliefde en kon ook vertellen over alle leuke voorvallen die er waren geweest (met een glimlach). Dat is in mijn beleving ook iets van “vinden”. Geluk wordt weer gevonden, al is het op een andere manier.

Je kunt je geloof verliezen.

Of het vertrouwen dat God bij je is en met je mee gaat. In psalm 22:2 staat dat met zoveel woorden: Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten? En ook Jesus spreekt deze woorden uit als hij aan het kruis hangt. Ik denk dat Jesus zich op dat moment daadwerkelijk verlaten voelde door God zijn Vader en dat ook de psalmdichter van psalm 22 zich verlaten voelde. God, waar ben je nu? Ben je er nog wel voor mij? Vertrouwen dat afwezig is als geloof dat verloren is. En in beide situaties komt het terug, wordt het gevonden. In psalm 22 zegt de psalmdichter op een moment: U geeft mij antwoord (vers 22). En hij gaat dan verder met een soort lofprijzing op God. Jesus maakt mee dat hij opstaat uit de dood, wordt opgewekt door God. Geloof kan verloren worden en worden gevonden. En ook dan is er vreugde in de hemel en bij de engelen.

Je kunt ook het vertrouwen in mensen verliezen

Of het vertrouwen in één mens. Dat kan op veel manieren en de vraag is dan altijd: kan dat vertrouwen ook weer gevonden worden? Wil je zoeken naar dat vertrouwen? Kun je het opbrengen om ernaar te zoeken? Wil je gevonden worden in hersteld vertrouwen of is het over en uit? Kun je zien hoe wantrouwen ontstaan is en kan erover gepraat worden? Weet dat er vreugde is in de hemel bij vertrouwen dat weer gevonden is.

Je kunt een kerk verliezen.

Omdat die niet meer door de eigen gemeente gebruikt wordt. Verlies dat voelbaar kan zijn en pijnlijk. Kun je dan ook weer vinden? Een plek die past bij jouw geloofsbeleving, de plek waar je geloof kunt delen?

Maar wie vindt dan?

In het verhaal van Jesus is dat iemand die 100 schapen heeft of de vrouw die 10 drachmen heeft. Zij vinden terug. En wie zijn zij voor ons? Wie vindt ons terug als wij verloren zijn of vinden wij zelf terug wat of wie verloren is? Anders gezegd: is er iemand naar ons op zoek als wij zijn als een verdwaald schaap of een verloren drachme, of zijn wij degenen die zoeken en hopelijk vinden? Of zijn we allebei? Dat kan ook.

Het jaarthema “zoeken en vinden” begint op een bijzonder moment, twee weken na de laatste dienst in de Nieuwe kerk als één van onze kerken, tijdens de startzondag, die in en rond de Oude Kerk gehouden wordt als start van een nieuw seizoen. Dat nieuwe seizoen zal anders zijn dan alle seizoenen daarvoor. Ik hoop dat we veel zullen vinden en terugvinden.

ds. Gerco Veening